

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Исперих, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИСПЕРИХ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитринка Ем. Купринджийска

при участието на секретаря Детелина В. Янкова
като разгледа докладваното от Димитринка Ем. Купринджийска Гражданско
дело № 20223310100410 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 422 от ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба вх.№2167/12.07.2022 г. от
„*****” АД, гр.Ш, представлявано от СТ. Н. Т. – член на съвета на
директорите, действащ чрез адв.С. Д. от АК – Разград, срещу Л. Ф. Х. от
гр.Исперих, като моли съда да постанови решение, с което, да признае за
установено, че ответникът му дължи сума в размер на 1206.33 лв, както и
законната лихва върху процесната сума от датата на депозиране на
заявлението по чл. 417 ГПК по ч.гр.д.№ 247/2020 г. на РС - Исперих до датата
на окончателното плащане.

Ищецът твърди, че по силата на представената по ч.гр.д. № 247/2020 г. по
описа на РС – Исперих запис на заповед от 26.06.2019 г. ответницата Л. Х. е
поела неотменимо и безусловно задължение да плати на „*****” АД, гр.Ш
сумата от 1206.33 лв. с падеж – 26.07.2019 г., като записа на заповед е без
предявяване и без протест. С разпореждане от 30.05.2022 г., постановено по
ч.гр.д. № 247/2020 г. по описа на РС – Исперих, на заявителя е указано, че му
се дава възможност в едномесечен срок от уведомяването да предяви иск за
установяване на вземането си срещу ответницата, обективизирано в издадените
по делото заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

За да не бъдат обезсилени заповедта за незабавно изпълнение и
изпълнителен лист, ищецът счита, че за него е налице правен интерес от
предявяване на установителен иск за съществуване на паричното вземане по
издадената ценна книга – запис на заповед. Счита, че същата е редовен
документ от външна страна и притежава всички изискуеми реквизити по
чл.535 ТЗ.

Претендира за разноските по делото.

В съдебно заседание за ищеца се явява адв.С. Д., която поддържа
исковата молба и излага допълнителни съображения.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК за депозиране на писмен отговор ответницата представя такъв, чрез особен представител адв.Р. П. от АК - Разград, като счита исковата молба за допустима, а относно основателността и ще вземе становище в с.з. след събиране на доказателствата по делото. Не прави доказателствени искания.

В съдебно заседание ответникът не се явява. Особеният представител адв.Р.П. счита, че въз основа на събраните по делото доказателства исковата молба се явява основателна.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 26.06.2019 г. ответницата Л. Х. е издала Запис на заповед без предявяване и без протест, в полза на ищеца, с която неотменимо и безусловно е поела задължението да заплати на „*****“ АД или на негова заповед сумата от 1206.33 лв. В Записа на заповед е отбелязано, че мястото на плащане е гр.Каолиново, а падежът – на 26.07.2019 г.

Тъй като ответницата не е заплатила посочената в записа на заповед сума, ищцовото дружество предприело постъпки и със заявление сезирало заповедно производство по ч.гр.д.№ 247/2020 г. по описа на РС - Исперих, по което и по реда на чл. 418 от ГПК се снабдило със Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 14.05.2020 г. и Изпълнителен лист от 14.05.2020 г.

Въз основа на изпълнителния лист било образувано изп.д. № 20223310400097 по описа на ДСИ при РС – Исперих. Поради обстоятелството, че заповедта е връчена при условията на чл. 47, ал. 7, във вр. с ал. 5 ГПК и по указание на съда, ищецът депозирал в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

В производството по делото ищцовото дружество е направило съдебни разноски в размер на 734.00 лева: дължима ДТ при подаване на заявлението по ч.гр.д. № 247/2020 г. в размер на 25.00лв. и при завеждане на иска – 25.00лв., 320.00лв. за възнаграждение на особен представител, 164.00 лева – адвокатско възнаграждение по ч.гр.д. № 247/2020 г. и 200.00лв. за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл. 422, ал. 1 ГПК. Същият е предявен в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, при спазване указанието на РС - Исперих по ч.гр.д. № 247/2020 г. по описа на съда, дадено към заявителя и ищец в настоящото производство. При условията на чл. 422, ал. 1 ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК – 07.05.2020 г.

Разгледан по същество – искът е основателен. Установените по делото фактически обстоятелства сочат, че Л. Х. е издала процесния запис на заповед, с който е поела неотменимо и безусловно задължение да заплати на „*****“ АД. Приложеният оригинал на запис на заповед е редовен от външна страна, тъй като съдържа всички изискуеми законови реквизити съгласно чл. 535 Търговски закон (ТЗ), включително е посочен и падеж – 26.07.2019 г. Съгласно разпоредбата на чл. 537, във вр. с чл. 491 ал. 1, във вр. чл. 486 ал. 1 т. 4 от ТЗ записът на заповед, чийто падеж е посочен на точно определен ден или на определен срок след издаването или след предявяването, трябва да се предяви за плащане на падежа или в един от двата следващи работни дни. В

случая обаче в запис на заповед изрично е посочено, че същия е без предявяване и без протест, поради което задължението по него се явява изискуемо именно на дата на падежа, без да е необходима да бъде предявяван. Върху записа няма отбелязвания за извършени плащания, липсват добавки, поправки и зачерквания в съдържанието му.

При спазване правилата за разпределяне на доказателствената тежест /чл. 154, ал. 1 от ГПК/, в тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил паричното си задължение към ищеца или че са настъпили други правопогасяващи задължението му обстоятелства. Същият не е сторил това, като не ангажира пред съда ползващи го и допустими според закона доказателства, установяващи изпълнение на задължението му за плащане на претендираното парично задължение /погасяване на сумата, посочена в записа на заповед/.

Съобразено с установените по делото обстоятелства, задължението по процесния запис на заповед се явява доказано до размера на претендираните 1206.33 лв., поради което искът следва да бъде уважен изцяло.

Като обусловена от изхода на главния иск, основателна и доказана се явява и претенцията за обезщетение в размер на законната лихва върху главницата за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК – 07.05.2020 г., от който момент се счита предявен и искът за установяване на вземането до окончателното му изплащане.

При горния изход на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество направените от него разноски в настоящото производство и по ч.гр.д. № 247/2020 г. (съобразно т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014г. на ВКС), в общ размер на 734.00 лв.

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 от ГПК, по отношение на ответника Л. Ф. Х., ЕГН: *****, от гр.Исперих, че същата има парично задължение към „*****” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Ш, представлявано от СТ. Н. Т. – член на съвета на директорите, в размер на **1 206.33 (хиляда двеста и шест лв. и 33 ст.) лева** по издадена Запис на заповед от 26.06.2019 г., с падеж – 26.07.2019 г., както и законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда - 07.05.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Л. Ф. Х., ЕГН: *****, от гр.Исперих, **ДА ЗАПЛАТИ** на „*****” АД, ЕИК *****, гр.Ш, представлявано от СТ. Н. Т., **сумата от 734.00 (седемстотин тридесет и четири) лева** – направени разноски в настоящото производство и по ч.гр.д. №247/2020 г. по описа на РС - Исперих.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№247/2020г. на РС-гр.Исперих с оглед на правните последици по чл. 416 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Исперих: _____